

skal de komme miljøet til gode og ikke blive fiskale afgifter. Det er simpelt hen et spørgsmål om, at når man laver affaldsafgifter, skal de komme miljøet til gode. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om fru Anni Svanholt kan bekræfte det her i dag.

Anni Svanholt (SF):

Først nogle bemærkninger til hr. Niels Jørgen Langkilde, som spørger, om SF vil være med til at sætte fokus på de særlig farlige stoffer.

Jeg mener faktisk, jeg allerede har givet udtryk for i mit indlæg, at det er meget vigtigt i den proces, hvor der skal føres en produktorienteret miljøpolitik, at der tages konkret fat over for de mest farlige stoffer med det samme. Man må naturligvis tage forskellige virkemidler i anvendelse, bl.a. i form af afgifter, så man fremmer de mere miljøvenlige produkter og gør de miljøfremmede produkter mere kostbare. Det kan også være et svar til hr. Hans Christian Schmidt.

Med hensyn til den emballageafgift mener vi faktisk, det er meget nødvendigt, at der bliver indført en sådan afgift, så det bliver muligt at få udviklet de nye miljøvenlige produkter. Her er afgiftssystemet faktisk meget nyttigt. Der kan også være andre virkemidler, jeg kunne f.eks. forestille mig udviklingskontrakter, hvor man siger fra det offentlige side, at man stiller nogle krav til nogle bestemte produkter, at man gerne vil have udviklet det og det og laver nogle aftaler om at fremme det.

Men afgiftsmidlet er jo et meget udmærket og effektivt middel til at fremme det, man ønsker, og hæmme det, man ikke ønsker, og vi mener, der skal sættes på at få indført en sådan afgift, f.eks. i 1997. Men det er selvfølgelig klart, at der skal foregå et grundigt udvalgsarbejde, så man kan få fundet den bedst tænkelige måde at gøre det på.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg tror ikke, fru Anni Svanholt fik tid til at svare på mit ene spørgsmål, men jeg vil da godt høre, om der måske bliver mulighed for det i næste runde.

Så vil jeg godt have en forklaring på, hvorfor man på dette område godt kan fokusere på nogle kemiske stoffer og sætte dem øverst på en liste, men ikke kan gøre det, når det drejer sig om de kemiske stoffer, der hedder pesticider. SF har været med til at stemme imod et forslag fra

Venstre og De Konservative om at indføre et pesticidindeks, så vi tog fat i de mest giftige og fik et afgiftssystem, hvor det var de giftigste stoffer, der blev belastet hårdest.

Sådan er det jo ikke i dag, og jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor det er så forskelligt, om man er på lossepladsen eller ude på landbrugsjorden. Jeg kan godt se forskellen, men hvorfor kunne man ikke bruge de samme miljømæssige principper de to steder?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg er nødt til at gentage over for fru Anni Svanholt, at jeg har forstået, at man gerne vil have en affaldsafgift, og det ville næsten også overraske mig, hvis det ikke var med i dagsordenen. Det er sådan set også helt i orden. At den skal være administrerbar har jeg også fuld forståelse for, for vi har jo erfaret, hvordan det hele kuldsejlede med de grønne afgifter.

Men det, jeg gerne vil vide, er, om det denne gang er miljøet, der skal have noget ud af det. Sidste gang gik det jo sådan med de grønne afgifter, at man ville sikre sig, at virksomhederne kunne få dem tilbage igen, hvis de vel at mærke investerede i renere teknologi. Eller sagt på en anden måde: De virksomheder, der endnu ikke havde investeret i renere teknologi, kunne få penge for det, mens de, der allerede havde investeret i renere teknologi, ikke kunne få nogen.

Der er jo ikke meget miljø, i hvert fald ikke meget miljøfremmende, i, at man på den måde belønner dem, der ikke har investeret i renere teknologi, og derfor vil jeg bare spørge: Er det generelt en holdning hos SF og fru Anni Svanholt, at miljøafgifter skal være til gavn for miljøet, altså bruges på miljøet?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Først til hr. Niels Jørgen Langkilde: Den sammenligning mellem farlige stoffer og pesticider synes jeg ærlig talt var ret dårlig. Det, der er tale om i produktorienteret miljøpolitik, er jo, at man ser på produktets tilblivelse og hele processen, og jeg kan tage eksemplet med PVC. Her kunne man sige, at man målrettede i forhold til PVC og tog fat på det stof. Men pesticiderne er jo færdige produkter.

Jeg forstod, at De Konservative vil have indført et belastningsindeks, der går på, hvordan man anvender de stoffer. Men det er en grund-